

Mikołaj Mikołajczyk

choreograf • tancerz

Wersja do druku

Udostępnij

Mikołaj Mikołajczyk – tancerz, choreograf. Ukończył Państwową Szkołę Baletową w Poznaniu, studiował historię sztuki i socjologię na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Pracował we Wrocławskim Teatrze Pantomimy we Wrocławiu, Polskim Teatrze Tańca w Poznaniu, Teatrze Wielkim w Poznaniu oraz Badisches Staatstheater w Karlsruhe.

Przeszedł wszystkie szczeble artystycznej kariery: od adepta do I solisty baletu. W Operze na Zamku w Szczecinie był kierownikiem baletu, który następnie przekształcił w autorski teatr tańca Teatr DNA – taniec zakodowany genetycznie.

Współpracował z choreografami reprezentującymi różne style taneczne i sposoby myślenia oraz kreowania przestrzeni artystycznej, między innymi z takimi artystami, jak: jak Henryk Tomaszewski, Mats Ek, Birgitt Cullberg, Ewa Wycichowska, Teresa Kujawa, Olaf Schmidt, Gray Veredon, Conrad Drzewiecki, Barbara Gołaska, Andrzej Glegolski, Emil Wesolowski, Przemysław Śliwa, Henryk Konwiński, Marek Różycki, Dawid Earle, Waldemar Wołk Karaczewski, Jerzy Makarowski, Ivan Bataille, Antal Fodo.

Występował na wielu festiwalach w kraju jak i za granicą: w Edynburgu, Sofii, Lille, Carcassone, Berlinie, Hamamatsu, Xanten, Luksemburgu, Brukseli, Brugii, Kownie, Warszawie, Poznaniu, Łodzi, Krakowie, Lublinie, itd. Współtworzył warsztaty i festiwale tańca: Letnie Spotkania Artystyczne w Kutnie, Łądeckie Lato Baletowe w Łądku Zdroju, warsztaty tańca w Sieradzu i Szczecinie.

Po odejściu od pracy w zespołach baletowych, w poznańskim Starym Browarze artysta przygotował dwa solowe spektakle – *Waiting* (2006) i *Z Tobą choę oglądać świat* (2008), a także muzyczno-taneczny projekt *PoLY-RHYtm* ze Zbigniewem Kozubem, przygotowany w ramach Festiwalu Wiosny w Poznaniu (2009). *Waiting* został uznany za jeden z najważniejszych spektakli w polskim tańcu na przestrzeni wielu lat i pokazywany był w ramach Polskiej Platformy Tańca w Poznaniu (2008). Spektakl odczytywać można jako rodzaj osobistej wypowiedzi na temat tańca i statusu tancerza. Jesienią roku 2011 przygotował premierowy spektakl *Plasir d’amour*, który dołączony do wcześniejszych *Waiting* i *Z Tobą choę oglądać świat*, stworzył autobiograficzny Tryptyk, po raz pierwszy pokazany w całości w ramach Maat Festivalu/Konfrontacji Teatralnych w Lublinie. Po raz drugi trzy solowe spektakle artysty zostały zaprezentowane łącznie w czasie 32. Warszawskich Spotkań Teatralnych (nurt: TANIEC).

Zrealizował również takie projekty, jak: *Faust – zdarzenie* wg Marlowe’a/Grotowskiego, z muzyką Zbigniewa Kozuba (Festiwal Klasyka Polska w Opolu, Teatr Dramatyczny w Opolu 2009), spektakl *Wszystko jutro, czyli lalki wybawione* – na podstawie *Teorematu* Pier Paolo Pasoliniego – z aktorami Teatru Dramatycznego w Opolu (2010), a także dwa projekty w ramach ODRAMY 2010 – VI Międzynarodowych Dni Nowej Dramaturgii w Opolu.

Podczas Maat Festivalu w Lublinie w roku 2011 (*Peryferia ciała*) w Lublinie, połączonej z Konfrontacjami Teatralnymi, pokazał zrealizowany wspólnie z Tomaszem Bazanem projekt *Święta wiosny*.

We wrześniu 2012 odbyła się premiera spektaklu tanecznego z elementami teatru dokumentalnego *Teraz jest czas* w reżyserii i choreografii Mikołajczyka, z udziałem działającego przy Zakrzewskim Domu Kultury „Dom Polski” chóru seniorów „Wrzosi”. Sam twórca tak mówił o spektaklu: *Tańczył będę nawet z ośmioma dychami na karku. W tańcu nie chodzi tylko o sprawność techniczną czy fizyczną. Równie dobrze mogą samymi palcami tańczyć, tworząc taki koncept, że cała uwaga widza skupi się na nich. Nie potrzeba odrywać się od ziemi pół metra, by zatańczyć.*

Od 2012 roku Mikołajczyk współpracuje z Domem Polskim – Zakrzewskim Domem Kultury oraz tamtejszymi seniorami i młodzieżą. Stworzył wraz z nimi *Trylogię Zakrzewską*, na którą składają się: *Teraz jest czas* (2012), *Projekt. Noce i dni* (2013), *Projekt Jezioro łabędzie* (2014). W 2015 roku premierę miał natomiast *Projekt DEKALOG czyli folwarczne imaginarium*, a rok później – *Projekt Ognisty Ptak*. Co roku choreograf proponuje tamtejszej społeczności nowe wyzwania, pracę nad nowymi tematami, rozwój poprzez sztukę. Każdy ze spektakli grany był poza Zakrzewem, na festiwalach oraz na scenach większych miast, gdzie przyjmowany był bardzo entuzjastycznie. W 2017 roku podczas festiwalu Nowe Epifanie w Warszawie miała miejsce premiera spektaklu *Łomatko!*, a jesienią tego samego roku w Zakrzewie odbyła się premiera pracy *Projekt BOLERO czyli projekt uchodźczy*. We wrześniu 2018 roku premierę miał z kolei spektakl *Projekt Dziadek do orzechów*, a w 2019 roku – *TURANDOT miłość ci wszystko wybaczy*. W 2020 roku powstał z kolei *Zaginiony horyzont*, który miał swoją premierę online, a w 2021 roku – *Dobranocka – Mamy czas... no nie wiem*.

Jesienią 2012 roku w ramach cyklu RE//MIX komuny//warszawa artysta zrealizował *RE//MIX Henryk Tomaszewski*, przygotowany we współpracy z Małgorzatą Dziewulską (współpraca dramaturgiczna) i Zbigniewem Kozubem (muzyka). W październiku 2013 roku wystąpił w duecie z Iwoną Pasińską w spektaklu tej artystki zatytułowanym *Ostatnia niedziela*. *RE//MIX Conrad Drzewiecki* w komunie//warszawa (w ramach festiwalu kończącego kilkuletni projekt RE//MIX).

W listopadzie 2013 roku Mikołajczyk był rezydentem „maat festival – border line 2013” w Lublinie – platformy dedykowanej tancerzom solistom. Przez cały rok 2013 w Centrum Kultury w Lublinie w MAAT STUDIO odbyło się osiem rezydencji artystów/tancerzy, których praca dokumentowana była przez Patrycję Płanik. Rezultaty pracy w formie prezentacji spektakli i filmów dokumentalnych można było obejrzeć w dniach 14–17 grudnia 2013 roku podczas festiwalu kończącego cykl rezydencji. Efektem prac była premiera solo Mikołajczyka, *Projekt Lutosławski... Jesteś kimś, kogo kiedyś znałem*.

Od wielu lat artysta jest również niezwykle aktywny jako choreograf i autor ruchu scenicznego dla twórców teatralnych w teatrach dramatycznych i w operze. Wielokrotnie współpracował z wiodącymi artystami współczesnego teatru, m.in. z takimi reżyserami, jak: Barbara Wachowicz, Maja Kleczewska, Małgorzata Dziewulska, Jolanta Ptaszyńska, Natalia Korczakowska, Bogna Podbielska, Katarzyna Raduszyńska, Krzysztof Warlikowski, Piotr Kruszczyński, Grzegorz Jarzyna, Adam Hanuszkiewicz, Tomasz Hynek, Wojciech Szlachowski, Krzysztof Garbaczewski, Andrzej Bartnikowski, Krzysztof Rekowski, Jacek Papis, Michał Borczuch, Mikołaj Grabowski, Łukasz Chotkowski i Piotr Sieklucki. Opracował ruch sceniczny do wielu spektakli, wśród których warto wymienić: *Leonce i Lena* (Teatr Dramatyczny w Warszawie), *Lulu* (Narodowy Stary Teatr w Krakowie) i *Wieczór sierot* Michała Borczucha (Festiwal Dialogu Czterech Kultur) oraz *Marat-Sade* (Teatr Narodowy w Warszawie) i *Between z Sudden rain/ Between* Mai Kleczewskiej (Teatr Wielki – Opera Narodowa), a także *Opętanych* (Teatr Dramatyczny im. Szaniawskiego w Wałbrzychu) i *Odyseję* (Teatr im. Kochanowskiego w Opolu) Krzysztofa Garbaczewskiego.

W 2014 roku po raz pierwszy wyreżyserował też spektakl dla dzieci – *Diabełek Pawełek* (Teatr im. Bogusławskiego w Kaliszu).

W 2015 roku z okazji Roku Tadeusza Kantora stworzył dwie prace: *Projekt Mikołaj Kantor Mikołajczyk* (prezentowany w ramach Maat Festivalu w Lublinie, a następnie w krakowskiej Cricotece) oraz *Hommage à Tadeusz Kantor* (reż. N. Korczakowska, chor. M. Mikołajczyk, Teatr Polski w Warszawie).

W czerwcu 2016 roku przygotował wraz z Janem Komąsą widowisko *Ksenofonia. Symfonia dla Innego*, prezentowane w ramach obchodów rocznicy Czerwca 56’ (Poznański Czerwiec) oraz na zakończenie Malta Festival.

W 2018 roku przygotował autorski spektakl *Śmierć w Wenecji czyli czego najbardziej żałują umierający* w Teatrze im. A. Węgierki w Białymstoku. Jako choreograf brał także udział w dwóch projektach w Kaliningradzkim Okręgowym Teatrze Dramatycznym (spektakle *Orkiestra Tytanik* wg tekstu Ch. Bojczewa oraz *Najłatwiejszy sposób na rzucenie palenia* wg tekstu M. Durnienkowa). Stworzył też choreografię do prologu serialu *Rajst* (reż. Jan Holoubek) emitowanego przez Showmax oraz teledysku promującego serial.

W 2019 roku stworzył spektakle: *Śledztwo* (w ramach 45-lecia Polskiego Teatru Tańca), *Lament* (premiera w Białostockim Teatrze Lalek) oraz *Miłość/ ЛЮБОВ* (Złoti Vorota Teatr w Kijowie). W 2020 roku powstał z kolei *Filmowy serial teatralny RODZINA część pierwsza OFIARA czyli rzecz rozporna trojga miejsc Kijów Mińsk Warszawa / Театральны кінасэрыял СЯМ’Я частка першая АХВЯРА альбо рэч распалітая трох гарадоў Кіеў Менск Варшава / Кіно-театральний серіал РОДИНА частина перша ЖЕПТА або рiч посполита трьох мiст Києва Мiнська Варшава*, zrealizowany jako premiera online, a także *Dwie lub trzy rzeczy, które o niej wiem: Sonet prozą o Susan S.* (Międzynarodowy Festiwal Opowiadania). W 2021 roku stworzył choreografię do spektaklu *Alicja* w Teatrze Capitol we Wrocławiu, a także do *Ślubów paniereńskich* w Teatrze Polski w Wrocławiu. W tym samym roku powstał też spektakl filmowy *Rodzina Misterium Popołudnie Fauna*.

Od września do grudnia 2015 roku był także dyrektorem artystycznym Sceny Tańca Studio (Warszawa – Teatr Studio), której jest pomysłodawcą. W 2014 roku został uhonorowany odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, przyznawaną przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jest także stypendystą Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2015, 2020). W sezonie 2019/2020 obchodził jubileusz 30-lecia pracy artystycznej.

Szczegółowe informacje: <https://mikalajmikalajczyk.wordpress.com/>

Aktualności	Praca i rozwój zawodowy	Wydarzenia	Baza wiedzy	Teksty
Najnowsze	Ogłoszenia	Spektakle	Ludzie tańca	O wydarzeniach
Archiwum	Źródła dofinansowania	Festiwalowe	Zespoły	Wywiady
		Warsztaty	Organizacje	Felietony i eseje
		Konferencje	Festiwalowe	Artykuły naukowe
		Spotkania	Bibliografia	Recenzje książek
		Inne	Biblioteka NIMIT	

Wpisz szukaną frazę

Z Tobą choę oglądać świat. Fot. Jakub Wittchen.

Z Tobą choę oglądać świat. Fot. Jakub Wittchen.

NIMIT